

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6C/74/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6815200494
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2015:6815200494.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom, v právnej veci navrhovateľa: AB 2 B. V., registračné číslo: 572 79 667, sídlo Strawinskylaan 933, 1077XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo, zastúpený Advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s. r. o., IČO: 47 234 679, sídlo: Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, proti odporcovi: X. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ž. XXX, XXX XX W., o zaplatenie 325,36 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 230,04 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 230,04 Eur od 15.07.2015 do zaplatenia, náhradu trov konania vo výške 40,80 Eur (z toho 8,07 Eur súdny poplatok a 32,73 trovy právneho zastúpenia) na účet advokáta navrhovateľa, všetko v mesačných splátkach vo výške 30,- Eur splatných vždy v posledný deň kalendárneho mesiaca počnúc od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku do zaplatenia pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia jednej splátky riadne a včas.

V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietá.

Odporcovi priznáva oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 03.02.2015 proti odporcovi domáha zaplatenia 325,36 Eur s príslušenstvom, na tom skutkovom základe, že dňa 05.10.2012 uzavrel právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom Úverovú zmluvu č. 6210072050, ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru odporcovi s výškou úverového rámca 320,- Eur prostredníctvom úverovej karty, pričom podľa navrhovateľa vzhľadom na charakter úveru nebolo vopred možné dohodnúť počet splátok úveru ani určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, pretože úver sa čerpá a dopĺňa na základe vôle odporcu a tým sa menia aj údaje relevantné pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, preto bola dohodnutá iba výška úverového rámca. Žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 286,29 Eur, úroku 39,03 Eur, úroku za poistné 0,03 Eur a úroku za nevyužitú GP vo výške 0,01 Eur, spolu 325,36 Eur. Navrhovateľ sa tiež domáha zaplatenia úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne kapitalizovaného zo sumy 325,36 Eur od 12.10.2013 do 06.01.2015 v kapitalizovanej výške 34,25 Eur a zo sumy 325,36 Eur za dobu od 07.01.2015 do zaplatenia.

Na návrh navrhovateľa súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 6C/74/2015-48 zo dňa 06.07.2015, ktorým podanému návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a ktorý bol zrušený podľa § 174 ods. 2 O. s. p. včas podaným odôvodneným odporom odporcu, v ktorom odporca namietal, že právnenému predchodcovi navrhovateľa začal úver splácať, ale po telefonickom rozhovore, v ktorom chcel zistiť stav dlhu, zistil, že právny predchodca navrhovateľa napriek platbám odporcu zvyšuje dlh odporcu, s čím odporca nesúhlasil a žiadal zrealizovať svoj dlh, čo mu bolo odmietnuté, preto odporca čakal čo

sa bude diať. Odporca predložil kópie štyroch poštových peňažných poukazov o platbách právnomu predchodcovi navrhovateľa.

Navrhovateľ sa k doručenému odporu odporcu proti platobnému rozkazu nevyjadril.

Vo veci bolo vykonané dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom: oznámenie o postúpení pohľadávky č. I. 20 s podacím hárkom č. I. 22, Úverová zmluva č. I. 24 (ďalej len „Zmluva“), Úverové zmluvné podmienky č. I. 25, výzva k splateniu celého úveru č. I. 35 s podacím hárkom č. I. 36, výpis čerpania, splátok a úhrad č. I. 37 a odporcom predloženými kópiami poštových peňažných poukazov č. I. 52, zápisnicou o výsluchu odporcu zo dňa 08.09.2015 č. I. 58, na základe ktorých súd zistil nasledovný skutkový stav:

Právny predchodca navrhovateľa spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. ako veriteľ a odporca ako dlžník uzatvorili dňa 24.03.2011 Zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového revolvingového úveru odporcovi s výškou kreditného limitu 320,- Eur, s dohodnutou výškou mesačnej splátky 4 % z dlžnej čiastky, s ročnou úrokovou sadzbou 26,28 %, pričom odporca bol oprávnený čerpať prostriedky z úveru prostredníctvom kreditnej karty. Zmluva ani všeobecné podmienky neobsahujú žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo počet splátok a termín končenej splatnosti úveru pri vyčerpaní celého úverového limitu odporcom a jeho následnom postupnom splatení. Zmluva neobsahuje ani hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí odporca zaplatiť, ak by vyčerpal a splatil celú výšku úverového rámca, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy. Zmluva napokon neobsahuje ani priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu Zmluvy. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú Úverové podmienky a sadzobník poplatkov a odmien. Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 25.09.2013 právny predchodca navrhovateľa požiadal odporcu o zaplatenie dlhu najneskôr do 15 dní od odoslania tejto výzvy, pričom z podacieho hárku nevyplýva, kedy táto výzva bola odoslaná odporcovi. Listom zo dňa 19.11.2014 bolo odporcovi oznámené postúpenie pohľadávky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. na navrhovateľa obsahujúcej aj výzvu na zaplatenie dlhu v lehote 7 dní od odoslania výzvy; toto oznámenie bolo odporcovi odoslané dňa 20.11.2014, z navrhovateľom predložených listinných dôkazov však nevyplýva, kedy bolo toto oznámenie odporcovi doručené. Z výpisu čerpania splátok a úhrad predloženého navrhovateľom ako aj z kópií poštových peňažných poukazov predložených odporcom vyplýva, že odporca čerpal úver v celkovej výške 305,93 Eur a zaplatil navrhovateľovi štyri splátky úveru (12,23 Eur, 12,74 Eur, 25,46 Eur a 25,46 Eur) spolu v celkovej výške 75,89 Eur.

Z výsluchu odporcu súd zistil, že jeho príjmom je len starobný dôchodok vo výške 205,- Eur mesačne, žije v spoločnej domácnosti s manželkou, ktorej príjem je dôchodok vo výške 220,- Eur mesačne. Výdavky odporcu okrem stravy predstavujú náklady na elektrinu 40,- Eur mesačne, nájom za byt 40,- Eur mesačne, drevo na zimu 400 - 500 Eur ročne, okrem toho už len výdavky na kredit to telefónu podľa potreby. Odporca vzhľadom k svojej súčasnej sociálnej situácii požiadal o možnosť zaplatiť dlh navrhovateľovi v splátkach po 30,- Eur mesačne.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f), j), k) a písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 24.03.2011, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver

pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 24.03.2011, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzatvorená Zmluva, ktorú možno právne kvalifikovať ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravuje aj ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch.

Zmluva neobsahuje základné zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch predpísané náležitosti a to (i) počet splátok a termín končenej splatnosti úveru pri vyčerpaní celého úverového limitu odporkyňou a jeho následnom postupnom splatení (ii) hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí odporkyňa zaplatiť, ak by vyčerpala a splatila celú výšku úverového rámca, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy (iii) ani priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu Zmluvy.

Nemožno akceptovať stanovisko navrhovateľa, podľa ktorého vzhľadom na charakter úveru nebolo vopred možné dohodnúť počet splátok úveru ani určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, pretože úver sa čerpá a dopĺňa na základe vôle odporcu a tým sa menia aj údaje relevantné pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov a z tohto dôvodu Zmluva tieto údaje neobsahuje. V prípade, ak je dlžníkovi poskytovaný revolvingový úver, ktorý dlžník čerpá opakovane v rôznej výške, môžu tieto skutočnosti spôsobiť ťažkosti pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov v čase uzatvorenia zmluvy a tiež pri určení počtu skutočne zaplatených splátok úveru alebo termínu končenej splatnosti úveru.

Zákon č. 129/2010 Z. z. osobitné ustanovenia pre revolvingový úver neobsahuje, ale pri všetkých spotrebiteľských úveroch bez ohľadu na ich druh stanovuje rovnaké obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a výnimku nepripúšťa ani pre zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru. Pri výklade ustanovenia § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. je potom potrebné sledovať účel a zmysel tohto ustanovenia, ktorým je poskytnúť dlžníkovi všetky základné potrebné informácie pre rozhodnutie o uzatvorení zmluvy a pre prípadné porovnanie s inými podobnými zmluvami. Z tohto pohľadu je potom potrebné aj pre revolvingové úvery hľadať taký výklad ustanovenia § 9 zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý by čo najviac zachoval práve zmienený účel a zmysel tohto ustanovenia a to aj v prípade revolvingových úverov. Preto v prípade uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom je revolvingový úver, pri ktorom opakovaným čerpaním v rôznej výške sa menia údaje relevantné pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, počtu splátok, celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu Zmluvy, veriteľ je povinný uviesť v zmluve tieto údaje vypočítané pre maximálnu výšku úverového limitu podľa podmienok uvedených v texte zmluvy (úver 320,- Eur, splátka 4 % z dlžnej čiastky) a môže tieto údaje uviesť aj pre jeden alebo niekoľko z možných rôznych variantov čerpania úveru spotrebiteľom tak, aby spotrebiteľ mohol získať aspoň orientačne základné potrebné informácie pre rozhodnutie o uzatvorení zmluvy a to s povinným uvedením týchto parametrov minimálne pre prípad vyčerpania celkového úverového rámca (320,- Eur) a jeho následného postupného splatenia dohodnutými splátkami (4 % z úverového rámca). Keďže Zmluva tieto údaje neobsahuje, nespĺňa základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, absencia ktorých je ustanovením § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom k 24.03.2011 sankcionovaná tým, že odporcovi poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a odporca je tak povinný zaplatiť navrhovateľovi iba istinu čerpaného úveru.

Jedinú výnimku z týchto obsahových náležitostí zákon č. 129/2010 Z. z. pripúšťa v § 10 pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov (takýmto úverom úver poskytnutý navrhovateľom odporcovi nie je); takýmito zmluvami podľa dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu sú najmä typy úverov, ktoré sú v praxi využívané predovšetkým v podobe kontokorentného úveru (povolené prečerpanie - predschválený úver poskytovaný spolu s bežným účtom), ktorého veľkosť sa odvíja od výšky dokladovaného príjmu, alebo od výšky obrátov účte, čo nie je prípad navrhovateľa, ktorý kreditnú kartu dlžníkom vydáva nie za účelom možnosti (ktorú dlžník podľa svojej úvahy v prípade potreby využije - ako v prípade kontokorentného úveru na bežnom účte) čerpania krátkodobého úveru, ale výlučne ako priamy nástroj prostredníctvom ktorého dlžníkom poskytuje spotrebiteľské úvery.

V tejto súvislosti možno analogicky aplikovať ustanovenie § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a teda analogicky pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej čerpanie úveru a v nadväznosti na čerpanie úveru splátky úveru v rôznej výške, je potrebné vychádzať pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov podľa základných údajov pre poskytnutie revolvingového úveru uvedených v Zmluve.

Záverom je potrebné uviesť, že navrhovateľ pre účely poskytovania spotrebiteľského úveru využíva kreditnú kartu, ktorej základný účel nespočíva v poskytovaní spotrebiteľských úverov, ale kreditná karta štandardne je určená ako prostriedok zabezpečenia platobného styku, kde dlžník - spotrebiteľ je spravidla majiteľom bežného účtu, ku ktorému je takáto kreditná karta vydaná a má takto možnosť používať kreditnú kartu na platenie svojich výdavkov z prostriedkov veriteľa a následne takto veriteľom poskytnuté peňažné prostriedky naraz v pravidelných mesačných intervaloch veriteľovi vracia bez toho, aby vôbec okrem poplatku za takýto platobný nástroj, platil akýkoľvek úrok. Kreditná karta teda štandardne slúži na poskytnutie krátkodobého, rýchlo splatného neúročeného úveru. Táto podstata kreditnej karty vyplýva aj zo Zmluvy a všeobecných podmienok, ktoré odporcyni umožňujú vykonávať platby v potrebnej výške až do výšky celkového úverového rámca. Dohodnutím vysokej úrokovej sadzby a ostatných podmienok splácania takto poskytnutého úveru však navrhovateľ uvedený základný účel kreditnej karty obchádza a to bez poskytnutia všetkých potrebných vyššie uvedených absentujúcich údajov (základných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere) odporcovi, čo je spôsobilé vyvolať u

odporcu mylnú predstavu o skutočnom obsahu uzatváranej Zmluvy, z ktorej povinnosti odporcu sú v zásadnom rozpore so základným štandardným účelom kreditnej karty.

Odporca čerpal úver v celkovej výške 305,93 Eur a zaplatil navrhovateľovi splátky úveru vo výške 75,89 Eur, teda o 230,04 Eur menej ako je celková výška vyčerpaného úveru. Súd preto odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi 230,04 Eur.

Odporca bol vyzvaný k splateniu celého úveru listom právneho predchodcu navrhovateľa zo dňa 25.09.2013 v lehote 15 dní od jeho odoslania, pričom z podacieho hárku nie je zrejmé, kedy bol tento list odporcovi odoslaný. Odporca bol vyzvaný k splateniu celého úveru tiež listom právneho predchodcu navrhovateľa zo dňa 19.11.2014 v lehote 7 dní od jeho doručenia, pričom z navrhovateľom predložených listinných dôkazov nie je zrejmé, kedy bol tento list odporcovi doručený. Dlh odporcu sa preto stal splatným až dňa 14.07.2015 teda nasledujúci deň po doručení návrhu navrhovateľa odporcovi, ktorý návrh na začatie konania s prílohami prevzal dňa 13.07.2015 v súlade s § 563 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal; počnúc od 15.07.2015 je odporca v omeškaní. Základná úroková sadzba ECB ku dňu 15.07.2015 predstavuje 0,05 %, súd preto zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania zo sumy 230,04 Eur vo výške 8,05 % ročne od 15.07.2015 do zaplattenia.

V prevyšujúcej časti, o zaplattenie 95,32 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 95,32 Eur od 12.10.2013 do zaplattenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 230,04 Eur od 12.10.2013 do 14.07.2015 a s úrokom z omeškania vo výške 0,45 % ročne zo sumy 230,04 Eur od 15.07.2015 do zaplattenia, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Navrhovateľ bol v konaní prevažne úspešný v rozsahu 70,7 % (230,04 Eur s prísl. ku 95,32 Eur s prísl.), čistý procesný úspech navrhovateľa potom predstavuje 41,4 %. O trovách konania preto súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že v konaní čiastočne úspešnému navrhovateľovi priznal pomernú náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplatteného súdneho poplatku za návrh vo výške 19,50 Eur a z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie zastúpenia a návrh na začatie konania) 2 x 24,90 Eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), paušálna náhrada nákladov 2 x 8,04 Eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) a DPH 20 % vo výške 13,18 Eur (§ 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), trovy právneho zastúpenia teda spolu 79,06 Eur. Pomerná časť náhrady trov konania zodpovedajúca čistému úspechu navrhovateľa v rozsahu 41,4 % potom predstavuje 8,07 Eur za súdny poplatok a 32,73 Eur za trovy právneho zastúpenia. Prevažne neúspešnému odporcovi právo na náhradu trov konania nevzniklo.

Povinnosť zaplatiť náhradu trov konania na účet advokáta navrhovateľa súd uložil odporcovi v súlade s § 149 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka konania, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O lehote na plnenie súd rozhodol podľa § 160 ods. 1 O. s. p. tak, že s prihliadnutím k súčasnej sociálnej situácii odporcu súd odporcovi povolil splatiť dlh navrhovateľovi v splátkach vo výške 30,- Eur mesačne, splatných vždy do posledného dňa v kalendárnom mesiaci počnúc od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku do zaplattenia, pod stratou výhody splátok v prípade nezaplattenia jednej splátky riadne a včas. Práva navrhovateľa takýmto určením splatnosti dlhu odporcu nie sú neprimerane dotknuté, keď navrhovateľ bude mať nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy a zároveň, ak by odporca nezaplatil niektorú zo splátok riadne a včas, stane sa splatným celý dlh odporcu.

Odporcovi v konaní nebol vyrubený súdny poplatok za odpor proti platobnému rozkazu. Oslobodenie podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. nemožno aplikovať na všetky súdne konania, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, pretože podľa tohto ustanovenia je od poplatku oslobodený len spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu (kde v poznámke pod čiarou je len príkladmo uvedený zákon č. 250/2007 Z. z.). Odporca však v konaní neuplatňoval žiadne práva spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, ale všetky námietky odporcu možno subsumovať pod ustanovenia Občianskeho zákonníka resp. Obchodného zákonníka, ktoré sú predpismi všeobecnými (nad Občianskym zákonníkom alebo Obchodným zákonníkom už s výnimkou Ústavy SR nie je žiadny predpis vyššej právnej sily) a nie predpismi osobitnými, za ktorý nemožno považovať ani zákon č.

129/2010 Z. z., ktorý je skôr predpisom administratívnej povahy upravujúci práva spotrebiteľa len nepriamo stanovením povinností pre poskytovateľov spotrebiteľských úverov. Preto odporcovi zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. nepatrí. O poplatkovej povinnosti odporcu súd rozhodol podľa § 138 ods. 1 O. s. p. tak, že s prihliadnutím k súčasným osobným a majetkovým pomerom odporcu, ktorý je starobným dôchodcom, súd odporcovi priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 205 ods. 1 O. s. p. a podľa § 42 ods. 3 O. s. p. Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. V odvolaní sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k nasledovným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).